

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גליון מס' 722
פרשת יצבים תשפ"א

ר"ח	אחת השבת	שבת	הדלקת נרות
20:46	20:23	19:06	אמנו
20:15	19:35	18:24	ירושלים
20:13	19:38	18:41	תל-אביב
20:15	19:38	18:34	חיפה

דבר ראש הישיבה

עיר הגעגועים

**מכל החוגים והעדות • והכל מכת המושך של הצדיק • כאילו אין עוד חגים! •
אמר רבינו: "אהרלה איננו - ובערלה איננו" • "ראש השנה שלי עולה על הכל" -
הוא בכלל לא שלך • הוא שלי • וגם: סוד הפירוד של הנחש הראשון**

כיפור, סוכות, חנוכה, פורים, מכל השנה כולה הוא מתעלם כביכול, כי באמת כל העניין של רבינו הקדוש זה להיות אצלו בראש השנה.

באחת השנים חסרו בראש השנה שניים מאנ"ש, הרה"ק רבי אהרן (רבה של העיר ברסלב), ואחד מפשוטי החסידים, "בערלה". בראש השנה שאל רבינו היכן שניהם, ואמרו לו שאינם נמצאים. ענה רבינו: "אהרלה איננו, ובערלה איננו". כלומר שלענין ראש השנה אין שום הבדל בין צדיקים לפשוטי עם, כי כולם חייבים להיות בראש השנה אצלו, בלי שום הבדל ברמתם הרוחנית.

ועליו לדעת שבאומן זה השורש של ארץ ישראל, מחמת שהצדיק הוא "אבן השתייה", שנקראת כך על שם שממנה הושתת העולם, וכשאנו מגיעים לרבנו אנו מגיעים לשורש של ארץ ישראל.

רבינו הק' אמר "הראש השנה שלי עולה על הכל". יש לדייק בדברי רבינו שאמר הראש השנה "שלי", כי כשמגיעים לאומן צריכים לדעת שהראש השנה הוא של רבינו, ולכן רבינו אמר על הבאים אליו לראש השנה: "אם תתפלל אם לא תתפלל, אם תאכל אם לא תאכל, אם תישן אם לא תישן, העיקר להיות אצלי על ראש השנה", כי הראש השנה הוא לא שלנו, הוא של רבינו כנ"ל, ולכן זה לא משנה אם התפללנו או אכלנו כמו שצריך או לא וכו', כי איך שהולך זה הכי טוב, כי רבינו עוסק בתיקון הנשמות. וממילא רואים שמי שבא לרבינו בראש השנה על פי רוב הוא מתפלל יותר טוב.

השטן לא נותן

כשמגיעים לצדיק הוא יודע בדיוק מה כל אחד ואחד צריך, ועל פי זה הוא פועל לתקן את נשמתו. אפשר להגדיר שכאשר מגיעים לצדיק נכנסים למחלקת "טיפול נמרץ", הצדיק מטפל בכל אחד ואחד. ולכן להגיע לאומן כרוך באינסוף מניעות, היצר הרע לא נותן שיבואו עוד כמה אנשים לאומן, כי הכל תלוי באומן.

ובפרט שכולם מתקבצים באחדות, שהוא אחד מעיקרי ההתכנסות בראש השנה, ולכן הוא נקרא "קייבון". וסוד העניין הוא, שהנחש החטיא את האדם הראשון בראש השנה הראשון בחטא עץ הדעת. וכל מגמתו היתה לעשות פירוד, כי הדעת היא חיבור והחטא יצר עלמא דפירודא. ולכן בראש השנה אנו עושים קייבון שמטרתו חיבור ואחדות בין כולם.

יהי רצון שנזכה לכך בשלמות!

רבי לוי יצחק ממברדיצ'וב אמר פעם: "כל מקום שיש איזה טוב - ברסלב לקחו אותו". ניתן לראות זאת מכך שלפני שנים במירון היו בעיקר חסידי ברסלב, והיום פוקדים כל המון ישראל את ציון הרשב"י ובנו. כך גם בשכם, לפני שקבר יוסף נפתח לכולם היו נוסעים בעיקר חסידי ברסלב, כך בקבר רחל וכך גם באומן. היום יש באומן אפילו מניין של חב"ד, ובאים לקייבון בראש השנה מכל החסידיות, דבר שבמאה ביתר על גדולת רבנו הקדוש.

לפני כמה שנים הצטרפו לקבוצה שלנו זוג ליטאים, וברוך ה' בשנה שלאחר מכן הגיעו שוב, שזה סימן טוב מאד... אחד מהם סיפר לי שכאשר רצה לנסוע היה לו ריבוי מניעות, והרבנים ביקשו אישור מיוחד מרב גדול שליט"א שיאשר נסיעתו, ולמרבה הפלא הרב חיזקו לנסוע ואף הוסיף ואמר לו "תיקח עמך חבר", וסיפר לו סיפורים מגדולי אנ"ש, וזאת משפחתו נתנו לו לנסוע.

הצדיק נקרא כח המושך, הוא מושך אליו את כולם. כי הצדיק נמשל לעפר: הכל עומד על הצדיק (כפי שכתוב (משלי י, כה) "צדיק יסוד עולם"), כמו שבגשמיות הכל מונח על העפר; הכל גדל ע"י העפר, כשם שהצדיק ממשיך את כל ההשפעות; הכל נמשך לצדיק כשם שכח המשיכה מושך הכל אל העפר; ומצד שני הצדיק מקבל הרבה ביזיונות, כי דורכים עליו כמו על העפר.

הכח המושך בגשמיות הוא כח המשיכה, שגם אם אדם מצליח לזרוק מטבע באויר, הוא הצליח להרחיק אותו מהעפר על ידי כח המתנגד, אבל מיד כשמסתיים הכח המתנגד המטבע חוזר לארץ, לעפר. וכן הוא בעניין ההתקרבות לצדיק, שיש המונעים להתקרב אל הצדיק, אבל כאשר מסתיים כח ההתנגדות מיד ישובו להתקרב לצדיק.

הגענו לארץ ישראל

בסיפורי מעשיות (מעשה א' על בת המלך) כתוב: "היא אמרה לו, אי אפשר לך להוציא אותי כי אם כשתיה בוחר לך מקום ותתגעגע אחרי כל השנה". אנו זוכים לנסוע לאומן רק בראש השנה, אבל כל השנה אנו צריכים להתגעגע לאומן ולרבינו.

רבינו אמר, כשמגיע מוצאי ראש השנה אני שומע כבר את הסליחות של השנה הבאה... וזה דיבור נורא, מחמת שרבינו כאילו לא מתחשב בשאר החגים, יום

הכנת הילדים לחגי תשרי

ובטוחים שכך גם הפנימיות אך נוכחנו לדעת שלא כך הוא. במקרה של חנה אירע ההיפך: היה בכי חיצוני ושמחה ורגש פנימי לפני ה'. זה מה שתנה גילתה לעלי, את הפנימיות שלה, שהיא משתוקקת לקרבת אלוהים ולהביא את בנה שמואל שישב בבית ה' עד עולם.

לילדים יש את החיישנים הכי מדויקים בעולם. הם יכולים לחוות את הפנימיות שלנו יותר בקלות. יש להם חושים מחודדים להבחין האם אנחנו שמחים עם הימים האלו, האם קרבת אלוהים הוא דבר מרומם ומרגש, או שאנחנו שרויים בפחד ובעצבות. אם כן, העבודה שלנו היא קודם כל עבודה עצמית, להכין את הלב והרגשות לקראת הימים בצורה שהילדים יזהו שאנו שמחים על ההזדמנות לבקש ולבכות לה' אך לא מתוך עצבות אלא בבחינת "ואשפוך את נפשי לפני ה'".

העיקר - הפנימיות

דבר נוסף: חשוב להכין את הילדים לקראת התפילות הארוכות, לשבת איתם עם המחזור ולתת להם סימני דרך במהלך התפילה, כמה זמן לוקח כל דבר, בשביל שלא יהיו קצרי רוח בקטע אחד שמאריכים בו והם כבר יחכו לסימו. לפי רמת הילד אפשר גם להסביר לו את משמעות התפילות המיוחדות כמו ונתנה תוקף, מלכויות זכרונות ושופרות, וכדו'.

ידוע הסיפור על הכפרי שהגיע ביום הכיפורים, וכל מה שידע לצעוק זה חיקוי קולם של כבשים. בתפילה ראה את כולם עם סידורים בידיהם וצועקים בתפילה, והתחיל גם הוא לצעוק ולחקות פעיית כבשים. הכל הביטו אליו ברחמים, אך הצדיק אמר שתפילה פשוטה זו מנעה קטרוג גדול. כשילד מתחנך מהמטרה של ימים אלו היא להיות קרוב לה', זוהי חוויה פנימית עמוקה שתמשיך ותלווה אותו, בעזרת ה', לכל החיים.

במי הרחמים והרצון אנו מסובבים במצוות, כגון שופר, סוכה ולולב, וכן אנו מתפללים בבית הכנסת שעות רבות. ימים אלו הן ימי דין, אך גם ימי שמחה. שומה עלינו להתבונן איך להנחיל אורה טובה לילדינו, שיוכלו לחוות ימים אלו בצורה חיובית ונכונה, עד שגם כשיזכינו, יאהבו את הימים הנוראים ולא יהיה אצלם כנטל שמצפים שיעבור.

למה "למה תבכי?"

בהפטרה ביום הראשון של ראש השנה אנו קוראים על חנה אשת אלקנה שלא היו לה ילדים ולצרתה פנינה כן היו ילדים. אלקנה ניסה לפייסה ונתן לה מנה מיוחדת, אך זה לא עזר וכשהגיעה לשילה הייתה בעצבות גדולה עד שלא יכלה לאכול. אמר לה בעלה: למה תבכי, ולמה ידע לבבך, הלא אנוכי טוב לך מעשרה בנים! חנה עמדה והתפללה, רק שפתייה נעות וקולה לא ישמע והיא מרת נפש. עלי ראה אותה מתפללת כך וחיבב אותה לשיכורה, וגער בה: הסירי את יינך מעלייך. והיא עונה: לא שיכורה אני אלא קשת רוח, ואשפוך את נפשי לפני ה'. עלי מברך אותה: ואלוקי ישראל יתן את שאלתך, ומברכה זו נולד שמואל הנביא. חנה הבטיחה להביא אותו לבית ה' וישב שם עד עולם.

ננסה לעמוד עם עומקם של דברים. דברי אלקנה אל חנה "למה תבכי ולמה ידע לבבך" אינם מובנים: הלא ידע הוא כי היא מצפה לילדים והיא קשת רוח עקב הבדידות המשמיה? וגם עלי הכהן, למה גער בה במקום להבין לליבה שהיא עצובה עקב ציפייה של שנים לילדים?

אלא עלי הכהן רצה לפתוח בפנינו את הדרך לבקשה מתוך שמחה. עלי ראה אותה בוכה וסבר שהיא מצטערת ועצובה גם בעומק הלב וזה לא מצא את בעיניו. אך לאחר ששמע אותה אומרת "ואשפוך את נפשי לפני ה'", שהצער הוא רק חיצוני אבל בפנימיותה יש נפש העורגת וכוספת לה', נתקררה דעתו ואף ברכה שתתמלא בקשתה.

החיישנים

המדויקים בעולם

מסופר על פסיכיאטר שהשתתף פעם בהופעה של בדרן והתרשם מכך שהבדיחות שלו הצחיקו את הקהל וגרמו להם שחרור והנאה, והחליט בדעתו שאם יבוא לפניו אדם בדיכאון ישלחהו להופעותיו של הדרן למען ייטב לו. ואכן, הפציינטיים שנשלחו להופעות חוו הקלה בדיכאון וחזרו לתפקד טוב יותר.

באחד הימים הגיע אליו לקוח עם דיכאון קשה ועצבות עמוקה והתרופות לא השפיעו עליו. החליט הפסיכיאטר לשולחו להופעותיו של הדרן, בתקווה שזה ייטיב עימו. הלקוח לא הסכים ללכת. שאלו הרופא "למה?" אמר לו המדוכא בצער נוקב: "אני הוא הדרן..." הרופא שפסף עיניו: "היתכן כזאת?" אמר לו: "גם כשבלב אני עצוב ומדוכא - אני עדיין יכול לומר בדיחות ולשמח אחרים."

מקרה זה מלמדינו על אדם שבפנימיותו עצוב ובחיצוניותו שמח. והכל מבחינים בחלק החיצוני השמח

מצטרפים כעת למשפחת מנויי 'ניצוצות' ומקבלים את מארז החג במחיר מיוחד של 1 ₪ בלבד

מגוון מסלולים להצטרפות:		
<div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">מסלול רגיל</div> <div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">28 ₪</div> <div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">לחודש</div>	<div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">מסלול 2</div> <div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">99 ₪</div> <div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">ל-3 חודשים ראשונים</div>	<div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">מסלול 1</div> <div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">1 ₪</div> <div style="background-color: #2c3e50; color: white; padding: 2px; display: inline-block;">חודש ראשון</div>

להצטרפות חייגו אל מוקד המנויים
או בדוכני ההפצה באומן

02-623-1218

שלוחה 1

שאגת הצדיק בשתי שפות

ליבו עולה על גדותיו ושוטף את כל האבק, הוא כבר רוצה לשוב לה' בכל ליבו.

זה מה שנאמר עוד ימים ספורים במוסף: ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האובדים והנידחים בארץ אשור ומצרים. תגיד לי, איפה קונים את השופר הזה? שופר כזה מיוחד שרק תוקעים בו וכל הנידחים והאובדים רצים לחזור לה' ולהשתחוות לפניו בירושלים? מה סוד קסמו?

השופר הזה מכניס להם ללב משהו אחד: דעו לכם שעדיין ה' אתכם, הוא מעוניין בכם! ואז אתה רואה את כולם זורמים ירושלימה.

...

עכשיו תשמע משהו מדהים: לפעמים הצדיק לא צריך לעבוד כפול, הוא תופס שתי ציפורים במכה אחת, ואסביר.

המלאכים נשאלו לפני שבראו אותנו אם זה כדאי, והם סירבו בכל תוקף: "מה אנוש כי תזכרנו!". ה' יקבל נחת מהאנשים הנמוכים האלו, מגושי עפר שמתגוששים תדיר עם היצר על זוטות הלוך ושוב? אלו שעטופים בבשר שמרקיב לאחר יומיים מחוץ למקרר?

והיצר הרע הוא אחד מאתם מלאכים שהתנגדו לבריאתנו, ולכן כל כך נוגע לו בנשמה שלא נעבוד את ה'; הוא רוצה להוכיח שהוא צדק שאנחנו נהיה כאלה גרועים.

והצדיק הולך למלאכים הקשוחים האלה, ואומר להם: אתם בטוחים שמצדיקים כן יש לה' נחת רוח? סימן שאתם לא מבינים כלום בגדולת ה'. ה' הוא כל כך מרומם, שאפילו מהצדיק הכי גדול לא שייך בעיקרון שיקבל נחת רוח. אז מה כן? זה בדיוק הפוך: ה' אוהב כשמקשרים את המדרגות התחתונות בעלינו, ולכן ככל שאנחנו יותר למטה, כך ה' מקבל מאיתנו יותר נחת ויותר שמחה!

(עפי"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב ז, ליקוטי הלכות נדרים ד, יא-כ, ועוד)

ום גדול מגיע לפנינו, ראש השנה. התאריך הזה, א' בתשרי, כולל בתוכו הרבה מאוד מאורעות, אבל אחד מהם הוא - שהוא היום הראשון של עשרת ימי תשובה.

סתם נחמד לדעת את זה, להיות מודע לכך שמראש השנה אנחנו מתחילים לחוות את ה"דרשו ה' בהמצאו" (ר"ה יח, א), אבל זה גם יסביר לנו פן נוסף בסיבת היותנו - למרות כל המניעות - ליד רבינו בראש השנה, שכאמור בו אנחנו מתחילים את ימי התשובה המיוחדים.

כדי לעשות תשובה כולנו חייבים את ההדרכה של הצדיק, והוא מדבר אלינו בשתי שפות, לשני הסוגים שהיהודים מתחלקים אליהם. יש יהודים שבטוחים שהכל בסדר, שהם יודעים הכל ו"מסודרים עם אלוקים". ויש הפוך, כאלה שבטוחים שאין להם סיכוי, ה' שונא אותם, הם עמוק בבוץ ואין להם סיכוי לצאת.

ולכן אתה רואה כאלו בכיות ב"ציון" בעתות התשובה, כי הצדיק שואג בקול גדול לשתי הכיתות שיפסיקו להטעות את עצמם. אל תחשוב שכבר השגת הכל ואתה מסודר, כי ה' הוא גבוה מעל גבוה, עוד לא התחלת לגרד את גדולת ה' האמיתית, אתה רחוק מה' יותר ממה שהשמש רחוקה מאיתנו. ובאותה עת הצדיק אומר לשבורי הלב: אל תחשוב לרגע שאתה מרוחק מה', "הקיצו ורננו" למרות שאתם "שוכני עפר", מלוא כל הארץ כבודו, ה' אתך בכל מצב, הוא אוהב אותך ומתגעגע אליך יותר ממה שהאב מצפה לבנו.

ואז, לאחר שהגענו לצדיק ושמענו את זעקתו, כולם עומדים ובוכים. הגבוה והנעלה מתחיל לחזור בתשובה על כך שבקושי התחיל לעבוד את ה', והנמוך גם הוא שב לה' בכל ליבו לאחר שימים ארוכים עברו עליו ביאוש מוחלט ובמחשבה "אין לי סיכוי", הוא התמלא בשכבת אבק עבה מחוסר תזוזה ומשינה אינסופית, אבל עכשיו

הוא שב לה' בכל ליבו, לאחר שימים ארוכים עברו עליו ביאוש מוחלט ובמחשבה "אין לי סיכוי", לאחר שהתמלא בשכבת אבק עבה מחוסר תזוזה

לצעירי הצאן

באלקי אֶדְלָג שוֹר

הצדיק נקרא כח המושך, הוא מושך אליו את כלם. גם כשיש התנגדות מצד היצר, מיד כאשר מסתים כח ההתנגדות ושוב האדם להקרב לצדיק מכח משיכתו. להגיע לאומן כרוך באינסוף מניעות, כי כשמגיעים לצדיק הוא פועל לתקן את נשמתו, והיצר הרע לא נותן שיבואו עוד כמה אנשים לאומן, כי הכל תלוי באומן...

מתוך מאמר ראש הישיבה

שייחוקה

221 שנים לפטירת רבי נתן אדלר, שב"ק כ"ז אלול תשפ"א - תק"ט

פרנקפורט דאז היתה עיר מלאה חכמים וסופרים, מהקהילות העתיקות שבאשכנז, ובראשה עמד האב"ד הנערץ רבי פינחס בעל ההפלאה. דבר נוסף לא נשכח לספר לכם, שגאון וצדיק מופלג נוסף התגורר אז בפרנקפורט, ושמו רבי נתן אדלר, רבו הנוודע של ה"חתם סופר".

ביום מן הימים בא אורח מיוחד לביקור אצל רב העיר, היה זה רבי שמעלקא מניקלשבורג, אחיו של רבי פינחס. תלמידי החכמים הפרנקפורטאים שישו על ההזדמנות לבקר את אחיו של רבם ולפלפל אתו בדברי תורה, וגם מקומו של רבי נתן אדלר לא נפקד, ובצהרי אחד הימים בא לביתו של הרב להקביל את פניו של רבי שמעלקא.

רבי נתן נכנס אל הבית, ולפניו ראה יהודי בעל הדרת פנים, דומה במקצת לרבי פינחס, ההולך הלך ושוב בדירה בסערת נפש ואומר "טעיתי, טעיתי!".

רבי נתן שיער שזהו רבי שמעלקא מניקלשבורג, אך לא הבין הלמאי הוא נסער כל כך. הרב אדלר המתין מעט, וכשראה שהרְגֵשָה לא נפסקת ניגש אליו בכבוד ושאלו אם יוכל לעזור.

רבי שמעלקא ראה שהשואל אינו אדם של מה בכך, ואמר לו כשפניו מביעות צער: "בהגיעי הנה הבאתי עמי יריעות ספר תורה שאני כעת באמצע כתיבתו, ולפני מספר רגעים גיליתי שטעיתי בכתיבת אחד מהשמות הקדושים שבספר התורה! צר לי מאד עד דכרכה של נפש על הטעות שקרתה לי, שתגרום לגניזת יריעה קדושה או למחיקה של שם בלידת ברירה!".

לא להתבלבל. חתימת קדשו של רבי נתן אדלר ובית הכנסת של רבי שלום מבעלז

רבי נתן ראה שרבי שמעלקא איבד את כל שלוות נפשו מן המאורע, ואמר לו בנחרצות: "ומה קול הצעקה הזה, מה איכפת לו למר? אם השטן תפס לו עבירה, שיתפוס ושייחנק בזה בגרונו!".

רבי שמעלקא הרים את עיניו, וכשארשת רווחה משתררת על פניו לחש: "החייטני!".

את כל זאת סיפר ה"בעל מקריא" ר' אייזיק להרה"ק רבי שלום מבעלזא, וכוונתו ברורה: השטן מנסה ללכוד את הרבי במצודת הדאגה והעצב מהעוון וכך לבלבל את דעתו שלא יוכל לתקוע בשופר בריכוז ובכוונה. "רבינו" סיים ר' אייזיק, "אם השטן תפס לו שיערה - שייחנק בזה בגרונו!".

וגם אז, רבי שלום הרים את עיניו אל פניו של ר' אייזיק, לחש "החייטני", ובהתלהבות יתרה ניגש לברך את ברכות השופר בחדוה וביראה, כבכל השנים ואולי אף יותר.

• • •

לסיום נציין דבר מעניין, כי כמו רבי נתן אדלר גם הצדיק מבעלזא נפטר כהיום הזה, בכ"ז אלול תרט"ו. זכותם תגן עלינו.

(מקור: "טעמי המנהגים" ראש השנה אות תשי"ז, ועוד)

חסידי בפאות רטובות ממי מקוה התנוודו בדמעות שלישי על גבי מחזור מצהיב הפתוח בהכנות לתקיעת שופר. אחד מסתכל בלב נשבר על עשרת הטעמים של רבינו סעדיה גאון, השני קורא בשפתיים דולקות את מאמר הזוהר הקדוש, והשלישי יושב כששמורות עיניו עצומות ויורדות פלגי מים מהתרגשות ומבושה לקראת המעמד הנורא של הכרת הבורא מחדש.

פרחי החסידים כבר נתלו בכל מקום אפשרי סביב הבימה, לתפוס מקום טוב בו יוכלו לראות את הדר פניו הקדושות של רבי שלום מבעלזא בשעת תקיעת שופר. ייתכן כי קול השופר נשמע אחד בכל בתי הכנסיות, אך פנימיות היא אחרת לגמרי כאשר המחזיק והנושף בו הוא קדוש עליון שכל ימיו ויללותו מוקדשים אך לעבודת הבורא ולדבקות בו.

בית הכנסת הקדוש, אותו בנה רבי שלום ביחודים עילאיים ובכוונות נשגבות, המה בקול לימוד ותפילה, אך ברגע בו נכנס הרבי הוטל בו הס מוחלט, כזה שאפשר לנסרו בסכין.

הדרשה שקודם תקיעת שופר נאמרה אף היא מפי הרבי בקול בוכים ובשפלות הרוח, ועוררה את הקהל לשיאים חדשים של תשובה והתעלות.

בסיום הדרשה החלו קהל החסידים להגביה את קולם ואת מוחם במזמורם של בני קרח, שנאמר שבע פעמים בקולות וברקים.

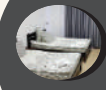
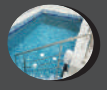

לאחר פסוקי "מן המצר" הטיב רבי שלום את גרונו, פינה את שפמו אילך ואילך כדי שלא יחבל בתקיעת השופר, כשלתע חוורו פניו כסדי והוא התיישב בחוסר כוח על גבי כסא סמוך. החסידים כולם הוכו בהלם, לא הבינו מה זה ועל מה זה, והיחיד שהעז לשאול את הרבי לפשר התנהגותו היה ה"מקריא" הישיש שעמד בסמוך לו, הרב רבי אייזיק שמו.

במקום תשובה הושיט הרבי לר' אייזיק את ידו זה האחרון ראה עליה שיערה. התברר, כי שיערה משפתי הרה"ק נתלשה על ידי שהעביר את ידו שמה. כעת מובנת היטב סערת רוחו של הרבי: סמוך נראה לתקיעת שופר, הרגע בו עומד לרצות את ישראל לפני אביהם שבשמים ולעורר את כל הציבור לתשובה מאהבה, פתאום נכשל בחילול החג בשוגג ובלא משיים.

הציבור כולו עומד ומצפה ולא מבין מה אירע לרבי הקדוש, ורבי אייזיק מבין שכאן חייבים לפעול מיד. בשיעתא דשמיא צץ במוחו סיפור נפלא המתאים בדיוק לסיטואציה הזו.

היה זה לפני פחות ממאה שנים אחורה, רחוק מאוד מבעלזא שבגלציה - בפרנקפורט שבארץ אשכנז.

הכי קרוב - הכי מפנק
 הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הצינור!
050-4141-497
 avraham201@gmail.com

BL LANDAU
 לנדאו - הבית שלכם באופן

שאלה:

אחרי קידוש אני יכול לצאת מהחדר ליטול ידיים?

תשובה: לדעת ה"משנה ברורה" אל תצא מהחדר בין הקידוש הסעודה [ואם אתה רואה את מקומך הראשון וגם מראש תיכנת ללכת - מותר]. ולדעת ה"כף החיים" ועוד פוסקים מותר לצאת לצורך הסעודה, כגון לנטילת ידיים.

הרחב דבר: נאמר בגמרא (פסחים קא, א) "אין קידוש אלא במקום סעודה". כלומר, שלאחר שהאדם מקדש על היין חובה לאכול לפחות כזית מאפה באותו המקום בו קידש (שו"ע או"ח סי' רעג סעי' א-ה). ודין זה הוא בין בקידוש היום ובין בקידוש הלילה (שם סי' רפט ס"א).

נזכיר בקיצור נמרץ את עיקרי דיני "שינוי מקום" לכתחילה [שנתבאר בארוכה בסימן רע"ג]: 1. מעיקר הדין כל עוד שלא יצא מן החדר נחשב שלא החליף את מקומו, גם אם הלך מפנית החדר לפינה השנייה. 2. מעבר מחדר לחדר [תחת אותו גג] כבר נקרא "שינוי מקום", אלא אם כן (א) תיכנן מראש

[בשעת הקידוש] ללכת לאכול שם, (ב) וגם רואה מהמיקום החדש חלק מהחדר שבו נעשה הקידוש. 3. מעבר מבית לבית נחשב שינוי מקום גמור.

כעת נחזור לשאלתך. אתה רוצה לשמוע קידוש כאן, ולפני שאתה אוכל בריצון לצאת מהחדר כדי ליטול ידיים בכיור המוצב שם. בעצם אתה שואל כך: לכאורה "אין קידוש אלא במקום סעודה" אומר שאני חייב לסעוד במקום בו נערך הקידוש, אך מי אמר שאסור לי לצאת רגע ולחזור?

אך סברה זו שנויה במחלוקת הפוסקים, ולהלכה: לדעת המשנה ברורה לכתחילה יש להזהר מאוד שלא לצאת ממקומו לפני שאוכל אפילו אם יחזור מיד, ובדיעבד לא יקדש שנית (שם סקי"ב, ועי' במשנ"ב דרשו שהביאו מהגרש"א שהמנהג להקל). אמנם בכף החיים (שם) כתב שלצורך נטילת ידיים מותר לצאת ממקומו, כיון שהוא צורך הסעודה.

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

טעימה מימות המשיח

טאטע בלייבט א טאטע, המשפט שמלווה את ר' יואלי ליבוביץ בכל מקום בעולם.

אנחנו שואלים את ר' יואלי: "מאיפה זה מגיע?"

"גם אני שואל את אותה שאלה ואין לי תשובה עד עצם היום הזה. כשאני מסיים את התפילה ונוגע בידיי אני מרגיש אור גדול עובר לי ביד... דבר כזה לא קורה לי גם כשאני עומד על במות ענק מול רבבות אנשים בארה"ב. אני לא מוצא את עצמי בכלל, אני כאילו מועף אל מקום אחר לגמרי".

"בשונה מכל האירועים במשך השנה בהם אני שר ומנגן ומשמח, אפשר לקרוא לזה 'המוביל', באומן זה שונה לגמרי" הוא מדגיש. "באומן יש שלושת אלפים בעלי תפילה... אני בסך הכל מלווה אותם קצת פה ושם. לעניות דעתי האווירה שם לא שייכת בכלל לזמנינו, כשהמשיח יבוא, העולם יראה כך", הוא מוסיף, "נותנים לנו גולות לטעום מעין דמעין מה שיהיה אז...".

(מגזין 'ניצוץ' תשרי תשע"ט)

ר' יואלי ליבוביץ הוא בנו של האדמו"ר מניקלשבורג שליט"א, צאצא ישיר להרה"ק רבי שמעלקע מניקלשבורג וצאצא גם לבעל שם טוב הקדוש.

מלבד עיסוקיו ופעליו הרבים, שמו נודע בשערים מהיותו ה'בעל תפילה' בראש השנה במתחם 'שיינר' באומן. התפילה נמשכת לאורך שעות רבות, ואת האור המופלא שקיים שם לא תראו בשום מקום בעולם. אנשים ששנים ארוכות לא טעמו ולא חלמו לטעום טעם של 'קורת אלוקים לי טוב', שהיו בטוחים שלא קיים דבר כזה במציאות או שהיא מעלה עליונה לאנשים גבוהים ברוח ודעת, בוכים בכיה של אהבה אין סופית מעומק ליבם ששנים היה לב אבן שאין לו הופכין ועכשיו נהיה למים, בבחינת "ונתתי לכם לב בשר".

עולם של תשובה מתחיל שם. נשמות טהורות שנפלו לסף הייאוש והריחוק, מתחילים דף חדש, קולטים שהשם איתם עימם ואצלם כי 'אבא נשאר אבא' (א)

אני מלווה 3000 איש. ר' יואלי

פתגם השבוע

"חנוך לנוער על פי דרכו"
דרכו של הקדוש ברוך הוא

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת-דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

ניצוץ בר"ה
סטודיו טאטע
סטודיו ליצירת יהודית
| ניצוץ בר"ה | צילום ילדים ומשפחות | מתנות ומזכרות |
tate.odell@gmail.com | 054.844.1858

מארז חגיגי לרגל ימי הקיבוץ

עשיר, מרתק ובלעדי. מארז החג של ניצוצות

ל רגל הקיבוץ הקדוש באומן בימי ראש השנה ולקראת חגי תשרי, מגזין ניצוצות הפיק חבילת גיליונות חגיגית ומיוחדת במינה מלאה ועשירה במגוון ראינות, כתבות, תחקירים וגילויים מרגשים מעולמם של חסידים ברסלב ואוצרות חסידי ברסלב מכלל הדורות.

ארבע בחבילה אחת

במארז החגיגי מצורפים מגזין חודש אלול, מגזין פרויקט חג, מגזין חודש תשרי יחד עם גליון הילדים, כשכל גליון בפני עצמו מהווה גליון עשיר ומלא תוכן בלעדי ומרתק. המארז נשלח לבתי המנויים מוקדם מהרגיל בעקבות צאתם של רבים מחסידי ברסלב לאומן שבועות לפני ראש השנה, וכך גם אלפי גליונות מופצים בימים אלה בין כלל המתקבצים באומן לרגל מלאות שנת העשור של מגזין 'ניצוצות'.

במגזין חודש תשרי מובאים כתבות בלעדיות ומרתקות במיוחד, בין היתר עם רבו של מושב 'קוממיט' הרה"ג רבי משה יוסף מאיר מנדלזון שליט"א, שבמפגש מיוחד לרגל שנת השמיטה מספר על גבורתם של החקלאיים ועל הקשר לתורת רבינו הקדוש, הרה"ח רבי שלמה חיים ויטריאל שליט"א בשיחת הכנה לקראת ימי הקיבוץ הקדוש, כך גם ראיין בלעדי עם האסיר ר' שלום מרדכי רובשקין על התורות מליקוטי מוהר"ן שחזקו אותו בימי מאסרו.

כתבה מיוחדת נוספת הינה ראיין הבלעדי עם פנחס אודסר ז"ל מניו ג'רזי, בנו הנעלם של רבי ישראל דב אודסר זצ"ל, ראינות עם יצחק נתן קנלסקי החושפים את חייו הסוערים של אביהם רבי נחמן ורבישער זצ"ל, כמו כן דורון שפר שנועד ברחבי העולם כולו בעקבות קדוש שם שמים שעשה בימים בהם שיחק בעברו לפני שחזר בתשובה, וכעת הוא שב לתחנות חייו הסוערים ולרגעים שבהם ניצב לבדו מול עולם שלם. כך גם הילדה שגדלה בחצר הסמוכה לציפון רבינו הקדוש ולא ידעה דבר על יהדותה, מדברת לראשונה.

שישים שנה לפרשיה

מגזין 'פרויקט חג' שמצורף גם הוא למארז הוא מגזין תחקיר מיוחד השב במלאות שישים שנה לפרשיית יוסלה שוכמכר הידועה. המגזין החושף את סיפורו של החסיד ר' נחמן שטראקס זצ"ל, מגדולי אנשי החסד שהתגוררו באומן, אשר חשב שהגיע אל המנוחה והנחלה אבל אז רק התחילה פרשיית חייו.

שישים שנה אחרי המערכה שטלטלה את העולם

היהודי כולו, שב יוס'לה שוכמכר לימים הסוערים של ילדותו ומגלה בפעם הראשונה את מחשבותיו על סבו הגדול ומה הייתה מטרותו בפרשייה. ראיין מרתק ורווי תגליות על חייו הסוערים של החסיד הנלבב ר' נחמן שטראקס זצ"ל ועל קשרם של חסידים ברסלב לפרשייה.

מגזין תשרי מכיל גם הוא את מיטב הטורים, בין היתר של הרה"ח ר' שמואל שטרן שליט"א, הרה"ח ר' ישראל מאיר ברנר שליט"א, הרה"ח ר' שלום ארוש שליט"א, הרה"ח ר' מרדכי פראנק שליט"א, הרה"ח ר' יצחק ויצהנדר שליט"א, הרב איתמר רפאל שליט"א וצבי יחזקאלי שמיטיבים להאיר את ימי הקיבוץ הקדוש כל אחד בדרכו המיוחדת.

בעלי תשובה מיוחדים

במגזין הנושא המיוחד בנושא 'במקום שבעלי תשובה עומדים' שיצא לרגל חודש אלול מובאים חלק ממיטב הכתבות שנערכו בניצוצות עם יהודים שזכו לחזור בתשובה בדרכו של רבינו הקדוש, בין היתר מסע הפלאות של ר' הלל צייטלין הי"ד, המשכיל החסידי שהתקרב לברסלב. ר' יוסף סוקר שליט"א, היועץ והמפיק ששמע ניגון אחד ונטש הכל. סיפורם של שלשת הכנרים שהסתיים באומן וחברי הקיבוץ שגילו חוברת קטנה בבית הכלא. כך גם סיפורו של הרב יונתן דינו, מאבטח המושלים שהגיע לפסגה, הרגיש ריקנות ונמלט, ור' יוסף סיקוראל, האמן שעצר באמצע הופעה לחפש תשובות. ולסיוף סיפורו של צבי יחזקאלי, המסתערב שנתפס בידיו של רבינו הקדוש.

בנוסף, ארבעה מחשובי מחזירי התשובה שבחסידות ברסלב בדיון מרתק על הנושאים החשובים ביותר בעולמם של בעלי תשובה, על הדרך החדשה אל הבלתי נודע, המשפחה שנותרה מאחור, ומוסדות החינוך שלא חפצים בבעלי תשובה.

מוקד מנויים: 02-6231218

מוקד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הנה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

להזמנות:
02-6289761
052-7679638

ספרו החדש של הרה"ח שמואל שטרן שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב